

Eucharystia

„Pan Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy, usta nowił Eucharystyczną Ofiarę Ciała i Krwi swojej, aby w niej na całe wieki, aż do swego przyjścia, utrwalić Ofiarę Krzyża i tak umiłowanej Oblubienicy Kościołowi powierzyć pamiątkę swej Męki i Zmartwychwstania: sakrament miłosierdzia, znak jedności, węzeł miłości, ucztę paschalną, w której spożywamy Chrystusa, w której dusza napęlnia się łaską i otrzymuje zadatek przyszłej chwały”.

(Konstytucja o liturgii Soboru Watykańskiego II nr 47).

Do obowiązku uczestnictwa we Mszy św. w dzień święty „ustanowiony przez Kościół” zobowiązany jest każdy, kto ma możliwość wypełnienia tego obowiązku. Zwalniać z niego może choroba, konieczność opieki nad chorym, czy pobyt w kraju, gdzie nie ma świątyń chrześcijańskich. Ci, którzy dobrowolnie zaniedbują obowiązek uczestnictwa w niedzielnej Eucharystii popełniają grzech ciężki - stwierdza Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK 2181). Do świąt nakazanych, kiedy mamy obowiązek uczestnictwa we Mszy św. zaliczamy:

-wszystkie niedziele roku;

-Uroczystość Bożego Narodzenia (25 grudnia);

-Uroczystość Bożej Rodzicielki (1 stycznia);

-Uroczystość Trzech Króli (6 stycznia);

-Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego (Wielkanoc);

-Uroczystość Ciała i Krwi Pańskiej (Boże Ciało);

-Uroczystość Wniebowzięcia NPM (15 sierpnia);

Uczestnictwo we Mszy św. i przyjęcie Ciała Chrystusa sprawia, że się przemienia my w to, co przyjmujemy, że wytwarza się jedność wszystkich wierzących w Chrystusa z Bogiem i nawzajem między sobą. By przyjąć Komunię św. trzeba:

- być wolnym od ciężkich grzechów;

- mieć dobrą intencję, to znaczy: nie dla zwyczaju, z próżności, ze względów ludzkich, ale z miłości Boga i bliźniego;

Czas postu przed przyjęciem Komunii św. ograniczono w ostatnich latach

do jednej godziny. Woda nie łamie postu. Również chorzy mogą przyjmować lekarstwa bez ograniczenia w czasie.

Wierni powinni w życiu i obyczajach zachowywać to, co otrzymali w sprawowaniu Eucharystii. Zatem niech każdy po uczestnictwie we Mszy św. zadba o spełnianie dobrych uczynków, podobanie się Bogu, właściwe postępowanie oraz wzrost pobożności i miłości bliźniego. Niech stawia sobie jako zadanie przepoje nie świata duchem chrześcijańskim i dawanie świadectwa Chrystusowi.

"Nie możesz modlić się w domu tak jak w kościele, gdzie jest wielka rzesza i gdzie wołanie do

Boga unosi się z jednego serca. Jest w tym jeszcze coś więcej: zjednoczenie umysłów, więź miłości, modlitwy kapłanów."

św. Jan Chryzostom

Eucharystia jest "źródłem i zarazem szczytem całego życia chrześcijańskiego", tak że jest to wprost niemożliwe, aby prowadzić życie chrześcijańskie bez częstego udziału w Eucharystii. Chrystus Pan powiedział wyraźnie: "Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym" (J 6,53-54).

Wszystkie sakramenty święte, posługi kościelne i dzieła apostołstwa są ściśle powiązane z Eucharystią i do niej zmierzają. Eucharystia jest znakiem jedności wiernych z Bogiem i braćmi. Jedność tę oznacza i ją urzeczywistnia. Jest więc skutecznym znakiem Bożego daru jedności. W kazaniu o chlebie żywym, jakie Jezus wygłosił w Kafarnaum po rozmnożeniu chleba, powiedział również: "Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim" (J 6,56).

Sakrament Eucharystii posiada wiele określeń, z których każde ukazuje pewien aspekt tego sakramentu. I tak, nazywany jest:

Eucharystią ? gdyż jest to dziękczynienie składane wraz z Chrystusem Bogu Ojcu przez wiernych zjednoczonych darem Ducha Świętego.

Wiecznią Pańską ? ponieważ jest to uobecnienie Ostatniej Wieczerzy, którą Chrystus Pan spożył wraz ze swymi uczniami i polecił, im ją składać na Jego pamiątkę.

Łamaniem chleba ? ponieważ nazwa ta nawiązuje do cudu rozmnożenia chleba i łamania go na pustkowiu. To samo uczynił Jezus w czasie Ostatniej Wieczerzy. Po tym goście uczniowie rozpoznają Zmartwychwstałego Pana.

Pierwsi chrześcijanie w ten sposób określali Mszę św., gdyż gromadząc się na polecenie Jezusa łamali Chleb Eucharystyczny i spożywali go wchodząc we wspólnotę z Jezusem. W ten sposób tworzyli z Jezusem jedno ciało ? Kościół.

Zgromadzeniem eucharystycznym ? gdyż Eucharystia celebrowana jest w zgromadzeniu wiernych, które jest widzialnym znakiem obecności Kościoła.

Najświętszą Ofiarą ? gdyż uobecnia jedyną ofiarę, jaką Chrystus Pan złożył na Krzyżu za nas wszystkich i włącza w nią ofiarę Kościoła.

Najświętszym Sakramentem ? szczególnie to określenie stosuje się do postaci eucharystycznych przechowywanych w tabernakulum, gdyż żywy Chrystus jest obecny pośród swego ludu. Jest to więc sakrament sakramentów.

Komunią ? nazywana jest również często Eucharystia, a to dlatego, że spożywając Ciało i Krew Pańską pod postaciami chleba i wina, jednoczymy się z Chrystusem i tworzymy z Nim jedno ciało.

Mszą świętą ? określany jest ten sakrament, ponieważ liturgia, w czasie której sprawowany jest ten sakrament, kończy się rozesłaniem wiernych, aby pełnili wolę Bożą w codziennym swoim życiu.

Chrystus Pan ustanowił więc sakrament Eucharystii w Wieczerniku w czasie Ostatniej Wieczerzy, kiedy celebrował wraz z Apostołami tradycyjną Paschę żydowską. Jezus uprzedził swoją Paschę, czyli swoje przejście poprzez Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie do domu Ojca. To była Pascha Jezusa, w czasie której siebie złożył w ofierze jako Baranka niepokalanego za grzechy świata. Poleciał, aby Kościół składał, ponawiał tę Ofiarę na Jego pamiątkę.

Kościół wierny poleceniu swego Zbawiciela czyni to przez wszystkie wieki i będzie czynił aż do skończenia świata. Zasadniczo liturgia zgromadzenia eucharystycznego w jej zasadniczych ramach przetrwała nienaruszona przez wieki aż do naszych czasów. Składa się ona z obrzędów wstępnych, z czytania słowa Bożego, przygotowania darów, modlitwy

eucharystycznej, w czasie której dokonuje się przemiana chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa, z Komunii świętej i zakończenia.

Chrześcijanie zbierali się 'na łamanie chleba' (Dz 20,7) szczególnie w 'pierwszym dniu tygodnia', to znaczy w niedzielę, w dniu zmartwychwstania Chrystusa. Od tamtych czasów aż do naszych dni celebruje się Eucharystię, tak że dzisiaj spotykamy ją wszędzie w Kościele, w takiej samej podstawowej strukturze. Stanowi ona centrum życia Kościoła.

Kościół wierny poleceniu Jezusa "To czyńcie na moją pamiątkę" celebruje Eucharystię nie tylko w niedziele, ale również każdego dnia w ciągu roku. Jest ona źródłem i centrum jego życia i działalności. Pielgrzymujący Lud Boży, nieustannie celebruje Eucharystię, głosząc Misterium Paschalne Jezusa, 'aż przyjdzie' (I Kor 11,26), zmierza "wąską drogą krzyża do niebieskiej uczy, gdzie wszyscy wybrani zasiądą przy stole Królestwa" (KKK 1344).

Eucharystia winna również dla każdej rodziny stać się i centrum i źródłem jej życia. Dobrze więc byłoby, aby rodziny wspólnie brały udział w Eucharystii. Do owocnego udziału w niedzielnej Mszy świętej trzeba się przygotować. Najpierw należy zadbać o to, by być w stanie łaski i móc w niedzielę przystąpić do Komunii świętej, aby w pełni uczestniczyć w liturgii.

Pierwsza Komunia św. w naszej parafii udzielana jest dzieciom

klas III szkoły podstawowej.

Przygotowanie dokonuje się przez udział w katechezie szkolnej oraz przez co miesięczne spotkania przy parafii.